

II k
309

U. 263

M. 2,74i. 2791.

12 Jus. Martin Glaesneri diatribae philolog. de R. Simeone, filio Joachi,
auctore libri Sohar, in qua Schoettgenii dissertatio de eodem exami-
natur, Hildes. 1736.

Q. D. B. V.
AD
AVDIENDAS
ORATIONES VII.
IN SCHOLA CRVCIANA,
d. XXXI. IULII, HORA II. POST MERID. 1744
PVBLICE HABENDAS,
MÆCENATES, PATRO-
NES AC FAVTORES

MELIORVM LITTERARVM,
PRECIBVS, QVANTVM POTEST, DEVOTIS
ET HONORIFICIS
INVITAT

CHRISTIANVS SCHOETTGENIVS,
RECTOR.

DRESDAE,
LITTERIS HARPETERIANIS.

Nimus erat, quam nuper de Burggraviis Donensibus telam occæpi, pertexere, quum ecce ex improvîso superveniunt, quæ justam commentationem, prout alias soleo, absolvere haud permittunt. Ne dicam de sumtibus, quorum pars non minima huc usque a me solvenda fuit, quosque lucri facere tandem aliquando non injustum fuerit: vel certe consilium capiendum, qua ratione scripta hæc publica sine meo incommodo imprimantur. Igitur jam quidem brevibus me expediam. Diu est, quod Psalmus XXXVII. & LXXIII. mihi in deliciis fuerunt, ut ex illis saperem, neque, quod sequius est, contra Deum susciperem. Hinc eosdem meis commendare non omisi, ut se rebus futuris parare discant, neque fortuna perverforum hominum secunda a vero tramite deflectant. Non enim scholæ discendum est, sed vitæ, cujus maximam partem apud viros honestos & Deum timentes varia incommoda constituunt, quæ a malitia hominum sustinere coguntur. Notus est liber Senecæ de Providentia, cujus titulum Muretus ita ponit, *Quare bonis viris multa mala accidunt, cum sit Providentia*; quippe quem non solum Codex MS. Siculus exhibet, sed etiam Lactantius libro VI. qui est de Justitia. Ibi plura in hanc rem habentur, satis sobrie, & ad mentem Davidis, prolata. Sed tamen, si, quod res est, dicendum, Spiritus Sanctus optimus hæc in parte magister est, qui, nisi nos, ut in omnem, sic in hanc quoque, veritatem introduceret, actum sane de nobis esset, & plerique a vero justitiæ tramite deficerent. Parandæ igitur sunt mentes adolescentum, ne credant, se aliquando, ad munera publica admotos, meris deliciis gavissuros, si scilicet Deum timere, animarum curam gerere, malis obistere, conscientia satisfacere, & more Christianorum recte agere velint. Tunc enim malitiæ princeps omnes suas copias contra ipsos excitabit, illosque ab instituto suo ut removeat, omnem lapidem movebit.

Pluribus autem de his agere consultum non est. Exiguum igitur, quod mihi restat, spatium huic sententiæ illustrandæ dabo, *Meliorē esse sortem eorum, qui patiuntur, quam illorum, qui alios contumeliis & injuriis adficiunt.*

adsiciunt. Paradoxon hoc videbitur illis, qui rem ex vero aestimare non didicerunt, sed ipsa niti veritate his, qui sequentia mecum ponderabunt. Illos vulgo sapientiores habemus, qui mundum & res, quæ in illo geruntur, perfectas habent atque cognitæ. Atqui vero tum demum recte agnoscimus mundum, quando variis ab illo molestiis agitatur. Et ipse Divus Apostolus docet, afflictionem in nobis proferre experientiam. Experimur scilicet, a quo Deo mundus regatur, quam libenter calumniis contra viros honestos & probos aures præbeat, quam cupide gloriam Dei amplificare, regnum vero Diaboli destruere studeat, quam amans sit Dei & hominum, quanto ardore salutem publicam privatis suis cupiditatibus præferat. Hæc experientia multum conducit. Nisi enim mundum cognosceremus, facile ab illius tendiculis ac fraudibus deciperemur. Qui præter meritum affliguntur, similiores fiunt Servatori sanctissimo, qui & ipse multa sustinuit, nihil mali promeritus. Socius est virorum sanctorum, Noachi, Josephi, Davidis, Mordechæi, Apostolorum, Martyrum & Confessorum, quos omnes nunc beatissimos prædicamus. Si igitur vere sunt beati, cogitemus, afflictiones ipsis præparationis loco fuisse ad gloriam æternam, qua nunc apud Deum fruuntur, & ad famam egregiam, quæ ipsos in his terris sequitur. Qui curiosos habent actionum suarum inspectores, & laudatu dignarum calumniatores, illi cautiores longe fiunt, ut in ratione vitæ Christianæ, & muneris, quod ipsis demandatum est, nihil temere suscipiant, sed multa cum circumspèctione versentur. Similiores igitur rursus fiunt imagini Servatoris sui, dum quotidie semet ipsos emendant, omnibus obtrestandi causas eripiunt, & vitam ad exemplar Magistri sui componere satagunt. Tandem vero hoc apud omnes in confesso est, eos, qui cum Christo moriuntur, cum ipso victuros: qui cum ipso quamplurima tolerant, cum eodem in perpetuum regnuros. Hæc est vera τῶν συναποδησκόντων amicitia, in fabulis quondam celebrata, sed die hujus universi extremo, & post in omnem æternitatem, manifestanda. Mira in hac ipsa re insunt divinæ veritatis vestigia, dum scilicet viri quondam sancti, varia corporis & animi tormenta sustinentes, spe futura, non vana ac pudenda, sed certissima, erecti, omnia illa ridere, ac mortem crudelissimam ovantes expectare potuerunt. Si spatium mihi

hi propositum pateretur, ex contrariis quædam illustrare utique possem, sed manum de tabula.

Præmisi vero hæc, ut Lectores in rem præsentem parumper introducerem. Materiam dicendi adolescentibus nostris ex Psalmo LXXIII. proposui, sequenti ordine.

1. JO. GODOFREDVS BERGER, *Vlbersdorffio-Misnicus*, docebit, *neminem solutia divina sibi applicare posse, nisi qui corde puro gaudet.*

2. JO. GEORGIUS ZICHER, *Klotzschensis*, ex vicinia nostra, causas enarrabit, *quare impiis pleraque ex animi sententia succedant?*

3. CAROLVS FRIDERICVS FLEISCHER, *Tarantinus*, ostendet, *multos felicitate hominum malorum offendi.*

4. CHRISTOPH. HENRICVS KOITZSCH, *Elystromerensis*, hoc exponet, *in magna malorum hominum fortuna finem esse expectandum.*

5. CHRISTIANVS GOTTLOB SEYFFERT, *Bornensis*, quæstionem enucleabit, *an, qui Deum vere timeant, frustra agant?*

6. CHRISTLIEB EPHRAIM HERZOG, *Dittersdorffensis*, docebit, *Exitum bonorum fore faustissimum.*

7. JO. FRIDERICVS HÜBSCHMANN, *Rabenoviensis*, illud confirmabit, *de Deo tantum, exemplo Davidis, esse gaudendum.*

Hæ orationes publice habebuntur die XXXI. Julii, hora & loco apud nos solitis, ad quas benevole audiendas ut Mæcenates, bonarum literarum Fautores ac Patroni frequentes adeste dignentur, & pretium aliquod studiis litterarum apud se esse ostendant, humanissimis precibus rogo atque contendo. Dabam Dresdæ d. XXIII. Julii

CLD ID CC XLIV.

TK 309

ULB Halle 3
004 584 929

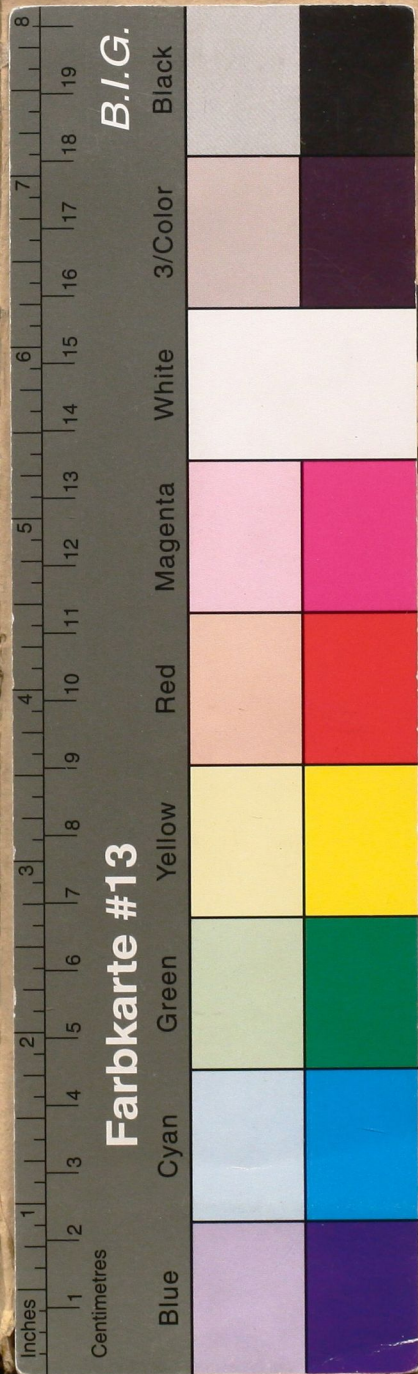

A
St

M. C.

Q. D. B. V.
AD
VINDIENDAS
IONES VII.
OLA CRUCIANA,
, HORA II. POST MERID. 1744
ICE HABENDAS,
ATES, PATRO-
C FAVTORES
VUM LITTERARVM,
ANTVM POTEST, DEVOTIS
HONORIFICIS
INVITAT
VS SCHOETTGENIVS,
RECTOR.
DRESDAE,
s HARPETERIANIS.

